

عنوان مقاله:

واکاوی نقش تعامل و مشارکت خانواده ها در فرایند برنامه ریزی درسی از نظریه تا عمل

محل انتشار:

همایش ملی مطالعات برنامه درسی در هزاره سوم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

احمد امیری - دانشجوی دوره دکترای برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران.

رضا صابری - استادیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان.

مرتضی اکبری مهنی - دانشجوی دوره دکترای برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تبیین نقش تعامل و مشارکت خانواده ها در فرایند برنامه درسی از حیث نظریات عمل بود. روش تحقیق این پژوهش توصیفی و نحوه گردآوری اطلاعات استفاده از واکاوی اسناد تحولی رسمی و بنیادین آموزش و پرورش، بررسی کتب و جستجوی کلید واژه ها در منابع اینترنتی و مقالات، مرتبط با مساله پژوهش انجام شد. در این پژوهش گزاره ها و متغیرها ۱۵ مقاله علمی راجع به موضوع پژوهش از طریق فیش برداری و مقایسه مورد بازبینی قرار گرفت. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد: هرچند ضرورت مشارکت خانواده ها در فرایند برنامه ریزی درسی از سیاستگذاری، برنامه ریزی، طراحی و تدوین برنامه های درسی حق شرعی و قانونی است اما خانواده ها به عنوان یکی از ذی نفعان برنامه درسی به دلیل ساختار متمرکز برنامه ریزی درسی در عمل هیچ نقشی در فرایند برنامه ریزی درسی به خصوص مراحل طراحی و تدوین نداشته و برنامه ریزان و متخصصان برنامه درسی نگرشی منفی به نقش و حضور خانواده در فرایند برنامه ریزی دارند همچنین نتایج بدست آمده نشان داد به جز راهبرد مدرسه محوری که زمزمه های آن اخیرا در آموزش و پرورش مطرح شده است در فرایند برنامه ریزی درسی از اولیا و خانواده ها در طراحی و تدوین و تولید برنامه درسی هنوز تا کنون هیچ گونه فضای حمایتی و اعتماد در کشور به وجود نیامده است. چنانچه فرایند مشارکت خانواده ها در برنامه ریزی درسی را به دو سطح بالا (سیاستگذاری) و سطح پایین (اجرا) در نظر بگیریم مشارکت خانواده ها در سطح پایین یا انفعالی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

مشارکت خانواده، برنامه درسی، نظریه در برنامه درسی، مدرسه محوری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317888>

